

Z gospodarskega stališča

Meso bo ostalo iz racioniranja (steakovi in beef roasts) — tokom vsega meseca junija. To bo pa potem, se ob tem času ne ve. Lahko je mogoče, da vlada vzela iz racioniranja polnoma vse meso, ali bo pa zopet ukazala racionirati.

Urada za kontrolo cen trdi še eno, da je edino potom racioniranja mogoče razdeliti zaloge po vsej deželi enakomerno. Ali pomanjkanje prevoznih sredstev oddaljeni kraji nimajo, ker ga ljudje v klavniških jatah sproti pokupijo zdaj, ko racioniranja.

V splošnem je situacija mesa dosti povoljna po vsej deželi, ne izvzame nekatere posamezne oddaljene kraje. Zed. države imajo še nikdar v zgodovini toliko mesne zaloge kot sedaj. Več ga bo pa jeseni, ko bo polna paša, krme pa ne bo do konca živinoreji bodo morali dati živino v klavnice.

Ako bomo imeli pa čez poletje, ki bo požgala pašnike, bo poplavljen z živino in vlada odzvela vse restrikcije za čele. Tako bi narod prav gosposko živel nekaj časa, toda bi pa manjše porcije pozneje.

Minke še ne more vedeti ob času, v kakšni količini bo v naši deželi letos konzervirane. Vse zavilne reči od vremena in pa vne moči.

Naš poljedelski oddelek trdi, poročila o primeroma dobri prani evropskih narodov niso točna. Poročila so namreč, da se evropski narodi hranijo od 85 do 90% predvojne. To bi pomenilo, da tam niso nobene lakote. Poljedelski oddelek pa trdi, da so danes živine v javnost Nemci, ki so sami dovolj hrane, ki so jo poslali po Evropi. Drugi evropski narodi imajo pa od 30% do 50% manj živil kot pred vojno. Najboljše je situirana Danija, najslabše pa Poljska in Grčija.

Vlada misli, da bodo takoj po končani vojni v Evropi začele ameriške industrije izdelovati potrebščine. Poleg tovarov, ki se zdaj izdelujejo civilne potrebščine, jih bo kakih 35% jih takoj oproščenih izdelavalnih potrebščin. Tako bi torej po končani vojni v Evropi produkcija civilnih potrebščin, kot je bila pa v vsem 1939.

Vladni uradniki, ki se pečajo na karti za povojno industrijo, ne vedo kako in kaj. To ne bodo dali v javnost čisto čisto, da bo že viden uspeh konca vojne v Evropi.

Ameriška mornariška komisija ustavi izdelovanje trgovskih ladij, tipa "Liberty". Komisija noče, da bi bila naša mornarica po vojni natičena s temi ladjami, ki jih zdaj izdelujejo v masah in naglo.

Mornariški tajnik Forrestal ne pusti postaviti, ki bi dovolila podariti vse ladje, ki imajo manj kot 1,000 tonaže, dru-

Rusi prodirajo v Finsko, da odrežejo 100,000 nacijev

Moskva. — Ruska armada je udarila na Finsko, da jo izbije iz vojne in da izolira kakih 100,000 nemških vojakov, ki se nahajajo v severni Finski. Ruske čete so zlomile finsko linijo v dolžini 25 milj na ožini Kareliji, severno od Leningrada.

Rusi prodirajo v smeri proti finskiemu pristanišču Viipuri, do katerega imajo samo še 45 milj. Od tam bodo pa prodirali proti glavnemu mestu Finske, Helsinkim.

Poročila trdijo, da Finci niso bili pripravljeni na ta napad in da absolutno ne bodo mogli vzdržati ruskega napada. Ruse vodi general Leonid Govorov, ki je osvobodil Leningrad.

Finska bo kljub vojni plačala na dolg

Washington. — Kljub temu, da leto na Finsko politični napadi in da pritiska nanjo ruska armada, pa namerava na 15. junija zopet plačati v zakladniško blagajno Zed. držav svoj obrok v znesku \$148,445.06. Finski poslanik je že dobil tozadevno navodilo. Finska dolguje Zed. državam še \$8,000,000.

Hoover ne bo izbiral kandidata

New York. — Bivši predsednik Zed. držav, Herbert Hoover, izjavlja, da ne bo izbiral republikanskega predsedniškega kandidata. Nekateri spravljajo njegovo ime v zvezo z Deweyem in Brickerjem, ki imata misli na predsedniški prestol.

IZ JUŽNE AMERIKE

Buenos Aires, Argentina. — Umrla je Marija Kuhanja, dekle iz Furlana, stara 37 let in doma iz Malega dola pri Komnu. Bolna je bila dolgo časa. Zapuška moža. — V Vicente Lopezu je naglo umrla Efra Krševan. Podvreči se je morala operaciji, katere pa ni prestala. Zapuška moža in dve hčerki. — Po dolgi bolezni je umrl Jože Čuk, star 39 let in doma iz Predgrize pri Idriji na Notranjskem. Zapuška žena in dva sinčka. — V sanatoriju Doyen se nahaja rojak Anton Terpin, stavbinski delovodja. Dobil je težke poškodbe, ko je padel iz visočine na tla pri pregledovanju neke stavbe. Doma je iz števčana pri Gorici na Primorskem.

Še na mnoga leta

Poznana in vsem priljubljena Mrs. Tončka Jevnik obhaja danes svoj god, večerjaj je pa praznovala svoj rojstni dan. Vse najboljše in še na mnoga leta, Tončka!

Malo je dobil

Nek ropar je iztrgal Mrs. Agnes Kobal iz 14205 Darwin Ave. ročno torbico, v kateri je imela samo 80 centov denarja. Kar Mrs. Kobal pogreša najbolj sta dve knjigi z živilskimi kuponi, ki jih je imela v torbici.

Tretja obletnica

V sredo ob osmih bo darovana v cerkvi sv. Vida maša za pokojnega Joseph Prijatel v spomin tretje obletnice njegove smrti.

gim ameriškim republikam za obrambno zapadne hemisfere.

Henry Ford namerava po vojni izdelovati nove vrste farmarski traktor v masni produkciji. Traktor bo lahek in zelo poceni.

Amerikanci so vzeli mesto Carentan

Slika nam predstavlja tri glavne poveljnike, ki igrajo odločilno vlogo ob priliki invazije na Evropo. Od leve na desno so: general Omar Bradley, poveljnik ameriške pehote; general Sir Bernard L. Montgomery, poveljnik britske pehote in general James Doolittle, poveljnik 8. zračne ameriške armade.

DO 3,000 JIH JE VČERAJ VPRAŠALO ZA DELO

Vladna posredovalnica za delo v Clevelandu je včeraj poročala, da se je zgledalo za delo včeraj do 3,000 oseb, to je bilo najvišje število od lanskega oktobra. To bo gotovo zmanjšalo zahtevo po delovni sili v tem kraju.

Večina teh je prišlo iz južnih držav. Nekateri radi tega, ker je tudi tukaj zdaj gorko, drugi so pa čakali, da so njih otroci končali šolo. Mnogo je bilo pa tudi dijakov iz višjih šol in kolegijev, ki bi radi delali čez počitnice.

Nov grob

Po petmesečni bolezni je včeraj jutraj umrl Jacob Tisovic, star 60 let. Stanoval je na 1366 Marquette Rd. Doma je bil iz Straže pri Novem mestu, odkoder je prišel v Ameriko pred 42 leti. Tukaj zapuška žalujoco soprogo Mary, štiri sinove: Cpl. Jack, Fred, Albert in Donald, hčer Lillian, v Detroitu, Mich. Pogreb bo v petek jutraj ob devetih v cerkev Brezmade. Spočetja na Superior in 41. cesta iz Zakraskovega pogrebnega zavoda. Truplo bo dano na mrtvaški oder v sredo popoldne, ker se pričakuje sina Jacka od vojakov na pogreb. Naj počiva mirno v ameriški zemlji, preostalim sožalje.

Naš rojak poroča o obisku pri slovenskih vojnih ujetnikih v Chamberburg, Pa.

John Samsa iz 10510 Prince Ave. je v nedeljo obiskal vojne ujetnike v Chamberburg, Pa., ki so bili ujeti z italijansko armado in pripeljani v Zed. države. V tem taborišču je dobil sledenče naše rojake:

Gantar Lojze iz Dol pri Idriji; Pausič Alojz iz Sempasa pri Gorici; Hrvatin Slavko iz Smarja pri Kopru; Gruđen Oskar iz Sv. Mihaela pri Sempasu; Polanc Franc iz Otelice pri Ajdovščini; Pajntar Milen iz Tolmina; Radovac Roman iz Socrbe pri Pulju; Kokošar Ivan iz Kneže pri Gorici; Bratina Anton iz sv. Tomaža pri Ajdovščini; Bubič Romild iz Sv. Obal-da pri Trstu; Vidmar Stefan iz Ajdovščine; Pavlin Davorin iz Vortojbe pri Gorici.

NADALJNA NAŠA BOJNA LADJA IZGUBLJENA

Washington. — Mornariško poveljstvo poroča, da je bila 9. maja izgubljena v Sredozemlju ladja PC 558, ki je služila za zasledovanje podmornic. Ladja je majhnega tipa in ima navadno samo 60 mož posadke. Sorodniki izgubljene posadke so bili že obveščeni.

S to ladjo je bilo v tej vojni izgubljenih 159 ameriških ladij, 81 od teh bojnih.

Kupujte vojne bonde!

Naši fanije — vojaki

V SLUŽBI ZA SVOBODO IN DOMOVINO

Včeraj se je oglasil v našem uredništvu čvrst slovenski letalski kapetan Fred Križman, sin poznane Matic Križmanove družine. Prišel je na dopust za en teden. Kapetan je instruktor bombardiranj po raznih letališčih širom Zed. držav. Predno je kaka skupina poslana "tje preko", jo mora pregledati in čekirati. Captain Križman je še vedno vrl Slovenec in naša beseda mu prav gladko teče.

Iz Camp Phillips, Kansas, je pisal George Ule, sin Mr. in Mrs. Andrej Ule iz Reno Ave., da je bil te dni povišan v korporala. Naroča tople pozdrave vsem prijateljem in znancem v Clevelandu. Njegov naslov je: Cpl. Geo. Ule, 35535405 Btry C. 156th F. A. Bn. Camp Phillips, Kansas.

Njegov brat Cpl. Andrew pa služi točasno nekje v Angliji.

S/Sgt. Joseph L. Brodnik, ki služi pri marinah, sin Mr. in Mrs. Joe Brodnik iz 18611 Muskoka Ave., je prišel domov na dopust. Nazaj se bo vrnil v nedeljo. Njegov vojaški naslov je: S/Sgt. Joseph L. Brodnik, AWS 12, 1st A. W. G., F. M. F. 9th M. A. W. Cherry Point, North Carolina.

Joe Schmuck iz 6600 Bliss Ave. odide jutri k marinom. Njegova soproga je roj. Julia Zdešar. Doma bo pustil 9 mesecev starega sinkota. Joe je sin Mrs. Agnes Schmuck iz 1249 E. 67. St. in je bil uslužben pri Steel Improvement Co. Želimo mu vso srečo in pa zdrav povratek k svoji družini.

Roosevelt bo golovo zopet kandidiral, je mnenje demokratov

Washington. — Ožji Rooseveltovi krogi trdijo, da se je predsednik Roosevelt odločil, da bo na vsak način kandidiral za četrty termin v Beli hiši. Dalje poročajo, da namerava Mr. Roosevelt izbrati za podpredsedniškega kandidata zopet Mr. Wallacea, dočim mu demokratiški voditelji to živahno odsvetujejo.

Trdi se tudi, da Felix Frankfurter, član najvišjega sodišča, nagovarja predsednika, naj izbere za podpredsednika kakega važnega republikanca, da bi s tem pritegnil tudi republikanske glasove.

Nekaj čevljev bo naprodaj brez racioniranja

Washington. — OPA naznaja, da bo dovolil od 10. do 29. julija ameriškim trgovcem razprodati kakih 7 milijonov parov čevljev brez racioniranja. Njihova cena pa mora biti najmanj 25% nižja kot je bila 1. junija. Obuvalo bo za moške in ženske ter deško, mere od 1 do 6.

Seja demokratov

Nocoj ob osmih bo seja Slovenskega demokratskega kluba v Euclidu. Razmotrivalo se bo glede piknika in pa radi Lauschevotve kampanje.

Važna seja jutri

Jutri večer bo seja društva sv. Cirila in Metoda, št. 191 KSKJ in sicer v SDD na Recher Ave. Članstvo je prošeno, da se udeleži v polnem številu.

Angleške in kanadske čete so obkolile križišče Caen, ameriška pehota je prodrla že 18 milj v notranjost Francije.

1,400 AMERIŠKIH BOMBNIKOV JE RAZBIJALO PO FRANCIJI

Zavezniški gl. stan 12. junija. — Ameriške čete so iztrgale Nemcem važno železniško cestno križišče Carentan, ki leži na prehodu na polotok Cherbourg. V sredi bojne linije so druge ameriške edinice prodrele že 18 milj od obrežja v notranjost Normandije ter okupirale ves gozdnati okraj Cerisy.

Zavezniške sile so napredovale na vseh treh glavnih sektorjih svoje fronte. Ameriška pehota, ki prodira proti pristanišču Cherbourg, je samo 14 milj še od njega. Najgloblje so prodrli Amerikanci v nemško linijo v gozdovih pri Cerisy.

Glavni stan poroča, da so danes obiskali francosko obrežje premier Churchill, generala Eisenhower in Marshall ter admiral King.

Depeše iz fronte poročajo, da zavezniški še niso zavzeli važnega mesta Caen, dasi ga imajo angleške in kanadske čete obkoljene. Nemci so najbrže že umaknili iz mesta svojo glavno silo, s čemer priznavajo, da mesta ne bodo mogli obdržati.

Ameriške čete prodirajo preko polotoka Cherbourg ob njegovem vzhodju, da ga odrežejo od celine ter zajamejo v past vse Nemce, ki se še nahajajo okrog pristanišča Cherbourg.

Iz glavnega stana poročajo, da so zavezniški raztegnili svojo fronto na francoskem obrežju na 60 milj.

Angleške čete so Nemci vrgli nekaj nazaj južnovzhodno od mesta Bayeux in jim zopet iztrgali mesto Tilly-Sur-Seuilles. Toda Angliji še vedno obvladujejo višine okrog mesta.

Glavni stan zatrjuje, da je položaj zavezniških čet na francoski fronti več kot zadovoljiv.

V gozdovju pri Cerisy so imeli Nemci največja skladišča za municijo za svoje operacije v zahodni Franciji. No, to imajo zdaj v rokah ameriški fantje. Amerikanci so danes tudi prekorčili na sedem milj dolgi fronti železniško progo, ki vodi v pristanišče Cherbourg.

Nemci trdijo, da imajo zdaj zavezniški od 300,000 do 400,000 mož v Franciji, pa da je to komaj ena tretjina sile, ki je pripravljena v Angliji za vdor na evropski kontinent.

"Glavna zavezniška sila čaka še vedno pripravljena na pohod proti Evropi v kakem angleškem pristanišču," je trdil danes nemški radio.

Nemški feldmaršal von Rundstedt je z vso naglico poklical rezerve od Pariza, da bi pomagale zavreti prodiranje zavezniških čete. Toda te rezerve morajo okušati vso silo zavezniške zračne armade, ki neprestano poleta nad vsemi cestami, ki vodijo proti obrežju.

Danes sta ameriški bojni ladji Texas in Nevada ter križarki Tuscaloosa in Quincy obnem z angleško bojno ladjo Warspite, obstreljevale nemške pozicije na francoskem obrežju ter pošiljale težke izstrelbe daleč v notranjost. Nemške obrežne baterije, stalno nameščene, so že vse razbite.

Danes je udarilo na 16 nemških vojaških letališč in šest

najvažnejših mostov po Franciji 1,400 ameriških bombnikov. To je bila največja zračna sila, ki jo je ameriško letalsko poveljstvo še poslalo k nemu napadu preko Kanala. Samo sedem bombnikov in 14 bojnih letal se ni vrnilo z napada.

Zavezniška zračna sila zdaj sistematično udriha po sovražniku. Dočim en del razbija 100 milj pred fronto razne prevozne linije, po katerih vozijo Nemci rezerve v bojno linijo, razbija drugi železniške centre v smeri južne Francije, koder bi mogel feldmaršal Rommel dobiti ojačenja.

GEN. WEYGAND JE BIL BAJE UBIT NA BEGU

London. — Reuterjeve depeše iz Švice poročajo, da je bil francoski general Maxime Weygand ustreljen, ko je skušal pobegniti iz nemškega ujetništva. To so baje Nemci sami povedali francoskim častnikom, ki so ujeti v Koenigsbergu. Weygand in njegova žena sta bila zaprta v nekem hotelu na Tirolskem.

General Weygand je bil prej vrhovni poveljnik vse francoske bojne sile.

Ubijalec se je obesil

Včeraj se je obesil v okrajni ječi Anton Matos, ki je čakal na obravnavo radi uboja svoje žene Terezije 24. aprila, na 1138 E. 60. St. Napravil si je zanko iz ruh. Jetniški pazniki so poklicali rešilno postajo, ki je skušala obešenca oživeti, pa je bilo že prepozno. Tako se je morilec sam kaznoval za uboj.

Četrta obletnica

V sredo ob 6:30 bo darovana v cerkvi sv. Vida maša za pokojnega Louis Šuštarja v spomin četrte obletnice njegove smrti.

Naša društva so se že oglašala z nakupom za 5. vojno posojilo. Tako je društvo Slovenec št. 1 SDZ sklenilo, da kupi za \$500.00 vojnih bondov, društvo Srca Jezusovega, samostojno, pa tudi za \$500.00. Vsa čast zavednim društvoma — Druga bodo tudi gotovo sledila lepemu zgledu, kakor tudi posamezniki, da bo imel naš Stric Sam denar za zmago našega orožja.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

(JAMES DEBEVEC, Editor)

6117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.50.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$4.00.
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland, po pošti, četrt leta \$2.25.
Za Cleveland in Euclid, po raznašalci: Celo leto \$6.50, pol leta \$3.50.
Četrt leta \$2.00.
Posamezna številka 3 cente

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada, \$6.50 per year. Cleveland, by mail, \$7.50 per year.
U. S. and Canada, \$3.50 for 6 months. Cleveland, by mail, \$4.00 for 6 months.
U. S. and Canada, \$2.00 for 3 months. Cleveland by mail \$2.25 for 3 months.
Cleveland and Euclid by Carrier \$6.50 per year; \$3.50 for 6 months.
\$2.00 for 3 months.
Single copies 3 cents

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 138 Tue., June 13, 1944

Veliki začetni uspehi invazije

Izboren uspeh našega prvega udara ob nacijski zapadni zid moramo meriti s pridržkom, da mora vzeti Nemcem več dni, preden zberejo svoje razkropljene čete za protinapad, v katerem bo šele prišlo do krvavih in srditih bojov.

Globina nemškega zidu odnosno obrambnih črt ne šteje bogve kaj v naši strategiji, ker smo mi izkrcali veliko armado padalcev in drugih vojakov z jadrskih letal, ki stiskajo Nemce znotraj, kakor jih stiskajo naše čete od morskimi sipin in nabrežij proti notranjosti.

Razumljivo je, da so se odločili Nemci, da počakajo in vidijo, da-li se bo naše izkrcanje v Normandiji razvilo v pravecat in resničen napad, preden potisnejo v boj svoje rezerve. Njihove armade se nahajajo namreč daleč v notranjosti na strateških križiščih, tako da so lahko v najkrajšem času pripravljene za bitko, pa naj se slednja pojavi od katere koli strani. Nikar ne pozabimo, da je preteklo trije dni po našem izkrcanju v Salerno, ko je malo manjkalo, da niso bile naše čete iz zasede uničene.

Nobenega dvoma ni, da smo s svojo invazijo dosegli velik del taktičnega presenečenja. Nemški radio je objavil vest o invaziji šele ob 12:40 zjutraj v torek, to je šele potem, ko so bile naše zračne čete — padalci in z jadrskimi letali pripeljani vojaki — že faktično v Francijo. Ako Nemci ne bi bili potegnjeni, tedaj bi alarmirali svet v trenutku, ko so zavzele bojne in prevozne ladje odrinile od angleških obali na svojo pot preko Kanala, kar je vrzelo tri do štiri ure plovbe. Poleg tega je nemški radio komaj dva dni prej naznanil, da ni pričakovati invazije v teku prihodnjega meseca, kar smo tudi mi poročali v našem listu. Do takrat pa so Nemci pričakovali invazijo vsak trenutek.

Nemški generali so prišli po vsem videzu do zaključka, da so naše vsakdanje napovedi o invaziji navidezne ter da služijo samo svrhu, da ne bi Nemci ojačili svoje fronte v Italiji. In potem tisto napačno poročilo "Associated Pressa," ki je naznanilo invazijo Evrope, jih je še bolj zmešalo, mesto da bi jim služilo kot svarilo. Vse to je torej povzročilo, da so komaj dva dni pred invazijo razglasili preko svojega radia, da z invazijo ne bo najbrže nič še cel mesec dni.

Da smo vdrl v Francijo, ni presenetljivo nikogar. In kako neki? Saj je bila to najbolj oglaševana in publicirana invazija v vsej vojaški zgodovini sveta. In prav to preveliko oglaševanje in bobnanje je zmešalo Nemce.

V zemljepisnem pogledu smo udarili na najboljšem mestu za invazijo. Z izkrcanjem južno od reke Seine, smo izbrali najkrajšo in najmanj hribovito pot do Pariza, s čemer smo prišli v pozicijo, kjer nam bo reka ščitila levo krilo v prodiranju proti Parizu.

Dokazi o pešanju nemške vojaške moči so bili podani v zadnjem času na italijanski fronti, še poprej pa v Rusiji, kjer zdaj Rusi pripravljajo čakajo, da koordinirajo svoje udarce z našimi.

Kako se bo stvar poslej razvijala, ni mogoče napovedati v naprej, dokler se ne razvijejo velike bitke, katerih je pričakovati. Toliko pa je že zdaj gotovo, da so bila vsa presenečenja na naši strani in nam v korist. Nemške zračne sile ni bilo, na primer, nikjer, dasi bi se morali Nemci poslužiti v trenutku, ko so naše ladje odrinile od angleških obali, ali vsaj takoj zatem, ko so se naše čete pričele izkrcavati na francoskih prodirih.

Prav tako ni ne duha ne sluha o obljubljenem nemškem letalskem protinapadu na London ali celo o kontra-invaziji Anglije. In dalje ni še tudi nobenih poročil o uporabi nemškega tajnega orožja, s katerim so vedno grozili.

Svet proslavlja padec Rima

V Belo hišo dežujejo brzjavke iz vsega sveta, v katerih se čestita ameriškemu orožju, ki je zavzelo Rim.

Premier Stalin je brzjavil predsedniku Rooseveltu: "Novica o zavzetju Rima je bila sprejeta v Rusiji z največjim zadoščenjem. Čestitam Vam na tej veliki zmagi anglo-ameriških čet."

Maršal Badoglio je poslal predsedniku svoje "najprišrčnejše želje za bodočnost" ter pripomnil: "Rim, prva evropska prestolnica, ki je bila osvobodena nemškega jarma, zavzema zopet svoje mesto v svetu pravice in svobode." (Ko je ta junak vodil Mussolinijeve fašiste na zavojevanje Abe-sinije, se je malo brigal za "pravico in svobodo." Op. uredništva).

Med čestitkami iz južnoameriških držav je najznačilnejša čestitka predsednika republike Brazilije, ki se glasi: "Sprejmite moje prirčne čestitke ter sporočite generalu Eisenhowerju moje in mojega ljudstva iskrene želje za uspehe armad pod njegovim poveljstvom."

Kitajski generalissimo Chiangkajšek pa je sporočil predsedniku Rooseveltu, da pomeni padec Rima skorajšno osvoboditev vseh držav, ki danes še trpijo pod okupacijo osi.

Kupujte vojne bonde!

BESEDA IZ NARODA

Ali bomo posodili?

Mogoče bo kdo vprašal, komu ni taka novica, saj ste gotovo sliki takanovica, saj ste gotovo slišali dovolj že na radiju in čitali ste tudi gotovo že in če pa še niste, pa naj vam bo povedano, da nas naš dobri Stric Sam prosi za posojilo. Nujno potrebuje denar, da mu bo mogoče končati to vojno s popolno zmago.

Do sedaj smo imeli že štiri vojna posojila. Narod se je velikodušno odzval prošnji naše federalne vlade in štirikrat je že pokazal, da se zaveda potrebe, v kateri se nahaja naša vlada. Velika potreba je, da se odzovemo tudi sedaj, kajti naši fantje onstran morja, na raznih bojiščih, potrebujejo hrane, obleke, municije in orožja sploh, če se hočemo uspešno postaviti sovražniku v bran.

Vsi vemo, da so našli fantje in moške odšli na branik domovine in da je tam njih življenje v dnevnih nevarnostih. Pripravljeni so tvegati vse, samo, da je mogoče nam tu še naprej uživati svobodo v pravem pomenu besede. Ti fantje se bore za nas in za naše potomce. Marsikateri izmed njih se ne bo vrnil nikdar več in njegovo junaško srce bo krila tuja zemlja daleč proč od ljubljene domovine, dežele demokracije in svobode.

Kaj pa storimo mi k dosegli zmage? Kako je pa z našo domačo fronto? Ali se zavedamo, da se nahaja naša dežela v vojnem stanju? Precej težko bi bilo povsem pozitivno odgovoriti na ta vprašanja. Čuje se godrnjanje na levo in desno: eni niso zadovoljni z delavskimi pogoji v industriji, mal nespornost in že je stavka, katera prav gotovo ne doprineše koristi splošnemu vojnemu naporu; malo racioniranje živil in koliko je slišati jamranja in godrnjanja, kot bi že same lakote umirali. In zakaj vse to? Samo zato, ker se ne zavedamo v polni meri, da smo v vojni, ker ne znamo ceniti svobode in blagostanja, v katerem živimo.

Če bi si le malo mogli predstaviti strašne razmere, v katerih žive narodi v Evropi, razmere, v katerih se naš slovenski narod nahaja v tej strašni vojni; če bi si mogli predočiti vse pomankanje in glad, o potem bi že znali ceniti vse ugodnosti, ki smo jih kljub vojni deležni v tej deželi svobode.

Naš Stric Sam nas dobrohotno vpraša za posojilo. On ne zahteva, da moramo dati svoj denar vladi na razpolago, pač pa samo posodimo naj ga proti dobrim obrestim; za povračilo pa nam garantira Strica Sam. Ali se je kdaj kaj podobnega zgodilo v evropskih deželah? O, ne! Tam so vlade naravnost pozvale narod, da odda svoj denar in pri-delek vladi, koliko bo zato dobil v povračilo, ne ve nihče, če bo kdo sploh kaj dobil.

Evropske vlade so svoje položnike enostavno tako obdavčile, da ljudem skoro ne ostane za njih borno življenje in pri tem nimajo narodi nobenega upanja na kakšno povračilo. Ali kdaj pomislimo na to? Ali vidimo, kako velikanska razlika je med našo vlado in evropskimi vlada-mi? Naša vlada, dasi bi si lahko vzela tako pravico, pa ne zahteva od nas, pač pa nas prosi posojila proti dobrim obrestim in z garancijo, da nam bo vsak cent, ki ga bomo investirali v vojne bonde, tudi gotovo vrnjen nazaj.

Torej, nahajamo se v času kampanje za peto vojno posojilo, ki bo trajala do 8. julija. Slovenci smo se še vselej pokazali kot res dobri in zvesti državljani.

ni naše nove domovine, pokazali smo že nešteto, da znamo ceniti dobrine, ki nam jih deli ta naša nova domovina — Amerika. Tako se bomo prav gotovo odzvali tudi sedaj, ko nas ta naša nova domovina prosi pomoči, sicer ne prosi sama zase, ampak za nas vse. Kaj pa bi si sicer imeli potem, če bi se primerilo, da bi nacizem in fašizem zavlada vsemu svetu? Zato je naša sveta dolžnost, da kakor so naši fantje na bojnih poljanah pripravljani žrtvovati vse za svobodo in demokracijo, da prav isto storimo tudi mi na domači fronti, da vložimo vsak cent, ki ga nujno ne potrebujemo, v vojne obveznice (bonde) v kampanji 5. vojnega posojila.

Naša vlada nikakor ne pričakuje od nas, da bi morali oddati vsak cent in bi potem radi tega trpeli pomankanje, ne, vlada nas samo prosi, da investiramo svoj denar v vojne obveznice, mesto da bi ga skrivali doma. Nihče naj se ne boji, da bo v tej investiciji kaj izgubil, kajti, če ne bodo vojne obveznice obdržale svoje vrednosti, tudi dolarji ne bodo dosti pomenili. Zatorej rojaki, pokazimo se v tej kampanji in storimo vse kar je v naši moči, da bo kampanja 5. vojnega posojila ne samo dosegla svojo kvoto, ampak da jo bo tudi daleč prekorajčila. Kar bomo storili nadomestiti fronti v doseg zmage, bo v našo lastno korist in v korist naših potomcev. Priporočam pa vsakemu Sloven-cu in Slovenci, da stori svoj delež in da se pri nakupu bondov poslužijo naših domačih bančnih zavodov oziroma slovenskih zastopnikov in prostovoljnih delavcev, ki delujejo v tej kampanji, kajti le na ta način se bomo kot narod lahko pokazali, kaj smo storili za svojo novo domovino.

Po tem nas bodo sodili tujci in po tem nas bodo tudi cenili kot narodno celoto, ob enem pa bodo tudi naši slovenski fantje na bojnem polju lahko ponosni na nas, ko bodo videli, da tudi Slovenci in Slovenke na domači fronti doprinašamo svoj delež za skorajšno zmago našega orožja.

F. A. Turek.

Pomoč Rdečega križa Jugoslaviji

Od septembra 1939 je ameriški Rdeči križ dajal vojno pomoč civilistom v 41 deželah. Vedno sicer ni bilo mogoče dobiti toliko pomoči kot bi se želelo, toda povsod v svojem delovanju je ameriški Rdeči križ naredil vse, kar je bilo mogoče brez ovire za nadaljevanje svoje lastne pomoči.

Rešena življenja, izlečene boli in vzbujanje nade v ljudskih srcih edino lahko odmerijo resnično zaslugu vojne pomoči. Toda pomoč, katera je bila dodeljena tujim narodom skozi ameriški Rdeči križ od septembra 1939 do sedaj, znaša v dolarjih in centih \$97.180.196. Od te vsote je \$41.712.925 prišlo iz fondov ter zalog Rdečega križa ter bilo prispevano ali podarjeno raznim odborom Rdečega križa; \$1.033.113 je Rdeči križ dobil od ameriškega kongresa, \$54.434.158 pa je bilo prispevano iz državne blagajne Zed. drž.

Kar se tiče pomoči Jugoslaviji, poroča Rdeči križ koncem aprila naslednje: Pomoč Jugoslaviji se deli v dva dela in sicer v pomoč takoj po invaziji, ki ji jo bo dala skupna komisija odbora Rdečega križa za pomoč in Liga Rdečega križa.

V tem času je ameriški mi-

nister organiziral pomoč ameriškega Rdečega križa ter postavil nekega ameriškega trgovca, ki je dalj časa živel v Jugoslaviji, da je prevzel vse to delo v svoje roke. Zemlja je bila prehitro zavzeta, da bi bilo mogoče dati mnogo pomoči. V Beogradu ni bilo ravno pomankanje hrane, toda civilno življenje je bilo popolnoma iz tira. Pri bombardiranju Beograda je bilo mnogo ljudi ranjenih in jih ostalo brez strehe. V hitro ustanovljenih kuhinjah — dokler jih niso Nemci zaprli — se je na dan hranilo od 12.000 do 15.000 ljudi.

Blago za pomoč je bilo nakupljeno, toda še predno je moglo biti odpeljano, je pomozna akcija morala biti uknjena na zahtevo Nemcev. Vsega skupaj je bilo poslano \$50.000 ameriškemu ministru, toda od tega je le \$25.000 prišlo v njegove roke, drugih \$25.000 pa ni prispelo za varnočasno porabo. Kasneje je bilo ministru povrnjenih \$8.000, katere je on porabil od svoje-ga lastnega denarja za pomoč. Istočasno je bilo tudi poslano \$25.000 načelniku ameriškega Rdečega križa v Grčiji za pomoč jugoslovanskim begun-cem v Grčiji.

Liga društev Rdečega križa je dobila tudi pooblastilo za nakup za \$7.000 (30 tisoč švicarskih frankov) zdravil v Švici za jugoslovanski Rdeči križ. Te potrebščine so bile nakupljene in tudi razdeljene.

Koncem leta 1942 so bili pripravljeni vsi načrti za pošiljatev zdravil v Jugoslavijo, ki naj bi bila razdeljena pod upravo Komisije skupne pomoči. Ameriški Rdeči križ je začetkom leta 1943 nakupil zdravila, ki so bila potem poslana v Jugoslavijo skupaj s količino penicilina kupljene-ga v Ženevi. Od tistega časa je ameriški Rdeči križ skupaj z Jugoslovanskim pomožnim fondom načrt še razširil. Jugoslovanski pomožni fond je tedaj nakupil potrebščine ter do februarja potrošil vsega skupaj \$146.875.98.

Izplačano iz fonda Rdečega križa \$57.019.87.

Vrednost pripravljenih in podarjenih stvari \$5.587.85.

Pomoč raznih društev, ki je prišla potom ameriškega Rdečega križa \$146.875.98.

Celokupna pomoč dodeljena od strani in skozi ameriški Rdeči križ \$209.483.70.

Parni stroj pred 50 leti

Električna energija se nam zdi danes nekaj nepogrešljivega. Vzemi za primer samo razsvetljavo. Kako bi izgledali danes prostori s staromodno petrolejsko ali pa tudi plinsko razsvetljavo? Kako temotne bi bile ulice, trgovine itd. Danes ti ni treba storiti nič drugega kot stopiti k stikalu, pritisniti — in luč zasveti.

Seveda moramo priznati, da električna luč ni zastoj. Če je danes sorazmerno zelo poceni, vsekakor cenejša kot plin ali petrolej, pomeni še vedno precejšnjo porabo energije. Navadna žarnica, ki rabi 75 vatov, porabi energije za eno desetinko konjske sile. Če pa priklopimo na omrežje električni likalnik s porabo 500 vatov, pa se porabi že več kot dve tretjini konjske sile moči.

IZ teh podatkov lahko sklepamo, da gre za celotno električno razsvetljavo kaknega mesta ali večjega naselja zelo veliko energije. To energijo mora proizvajati elektrarna. Zato so tam poleg dovolj velikih generatorjev potrebni tudi primerno veliki pogonski stroji. Pred dobrim polstoletjem, ko se je pričelo uvajati električno razsvetljavo in porabo električne energije v industrijske namene, je tako poleg problema zgraditi dovolj velike

generatorje, to je stroje za proizvodnjo električne energije, nastal tudi problem gradnje primernih in dovolj velikih pogonskih strojev, ki bi gnali generatorje.

V kratki polovici stoletja so se pogonski stroji že zelo izpopolnili, zlasti če upoštevamo, da so turbine prevzele pogon pri večjih jakostih. Pred malo več kot 55 leti (1889) pa je bila še velika tehnična novost zgradba parnega stroja z učinkom 1000 konjskih sil, ki je bil posebej zgrajen za pogon električnega generatorja. S tem je bil napravljen prvi korak k gradnji generatorjev in pogonskih strojev za velike jakosti princip, ki se je pozneje vedno bolj uveljavljal v elektrarnah in ki je pomenil v gradnji in oprem električnih generatorjev velik preobrat, saj so bili mnogi strokovnjaki med njimi, baje celo Edison, mišljenja, da se bodo taki ogromni stroji v uporabi slabo obnesli, češ, da se bodo težje prilagodili različni uporabi toka kakor pa majhne enote.

Najbolj uporaben za pogon električnih generatorjev se je od začetka pokazal parni stroj. Vodna turbina, ki predstavlja v uporabi zelo poceni obrat, ker je vodna energija tako rekoč zastoj na razpolago, je mogla parnemu stroju konkurirati samo tam, kjer je bilo dovolj vodne moči in dovolj kapitala na razpolago za gradnjo dragih vodnih naprav, zlasti jezov. To pa je bilo v prvih začetkih, ko se je uporabljalo samo istosmerni tok malokje, ker ni bilo mogoče istosmernega toka gospodarsko voditi iz ene centrale na velike razdalje tja, kjer bi ga rabili oddemalci. Tako si je moralo vsako mesto in vsako naselje, kjer so hoteli imeti električno luč, zgraditi svojo centralo največkrat na parni pogon. Pa tudi pri takih majhnih centralah je bila večkrat poraba toka kmalu tako velika, da so morali misliti na nabavo novih strojev.

Vsekakor moramo smatrati zgradbo parnega stroja za 1.000 konjskih sil za tedanje čase za zelo veliko tehnično delo. Prvi tak stroj je bil postavljen v elektrarni nekega evropskega vele mesta. Naprava je bila osem metrov visoka, stroj je imel dva pokončna parna valja in je gnal dva generatorja, od katerih vsak je lahko razvijal 360 K. W. Številni obratovi je znašalo 60. Tudi kotli za pogon so bili za današnje čase zastareli in še niso imeli avtomatičnega nalaganja kuriva. Zanimivo je, da so pozneje gradili še parne stroje za večje enote kakor 2.000, 3500 in 5000 ks. Misli-li so celo na gradnjo parnega stroja z 10.000 konjskih sil učinku.

Domača fronta

Hrana je bila poslana tujim pomožnim organizacijam

Agrikulturni oddelek je poročal, da je množina hrane odposlana v marcu vsem agencijam, ki se s tem pečajo, znašala 798.736.225 funtov, medtem, ko je bilo v februarju odposlanih 865.884.856 funtov. Odposiljatelj vključuje "lend-lease" izvoze, denarne prodaje vojski in drugim državnim agencijam, dobave za Karibejske in Teritorijske zasilne programe, in direktna distribucija civilnim grupam, kakor tudi Rdečemu križu in tujim pomožnim skupinam.

Odposiljatelj za lendlease so skupno znašale 590.234.920 funtov, a v februarju je izvoz znašal 598.717.657 funtov. Glavni proizvodi dobavljeni našim zaveznikom so bili v sledečem razmerju: Mlečni izdelki in perutnina, 7,8; meso 41,2; masti in olje 4,7; sadje in zelenjava 9,1; žitni izdelki

17,5; sladkor 12,1, posebna dobavila 3, tobak 1, bombaž 1,6. V marcu so lend-lease odposiljatelj bile poslane v Britanski imperij 64,3%, Rusiji 29,5%, in v druge dežele kot Grčija, severna in zahodna Afrika, in v francoski odbor za narodno osvobodjenje 6,2.

Mravljje in bolhe so neverjetno močne. Če bi imel človek primeri z mravljjo svojem telesu odgovarjajočo moč, bi mogel vzdigniti lokomotivo.

Pa je šlo gor in dol, počasi in podolgem, pred avtomobilom in za njimi, pred štrikami, rami, pod njimi in za njimi, okrog uličnih svetilk, čez robove in po pločniku. Vse premet je obstal, ljudje so pomagali skupaj, nekateri so pomagali loviti, drugi so pomagali v tretji so se smejali in drugi so pet so začeli delati stave, kateri na farmarja, drugi na prašiča.

Ampak naš Jack ni bil stonj dragonec in da bi ga takle čist navaden prasec ugnal, tisto pa spet ne. Ko je pujske ravno premišljal in stal za trenutek, ne vedo, bi bilo bolj varno: skočiti po ulično železnico, ali po avto-spodar in ga prijel za ušesce, da je takoj videl vseh sedečih, sone, luno in zvezde. Potem je pa spretno prijel za nogu mu vrzel zanko okrog njegovega pravega k bližnji ulični svetilki.

Jack si je obrisal potno čelo in grdo gledal mrcino, ki je storila toliko hudega po velenjskih ulicah. To mu je povedal v jasnih izrazih za katere pa ne vemo, če je prase nakazano razumno ali ne, vsaj delalo se je, da jih ne, ker se je nemarno vleglo na pločnik, češ, okoli, ki, kar je je, nekaj časa je pa le lušno. Napravite z močjo, kar hočete.

Prišla sta tudi dva visoka moža postavbe, ki ju je privlačila direndaj po cestah. Privlačila sta, misleč, da je kakor revija, cija, ali da ljudje lovijo kakšno nevarno roparje in sta pri pomagat. Naš farmar jima je razložil, kako in kaj ter je povedal, da je treba zdaj spreviti pujska na truh, ampak je truh daleč na drugi strani.

Jack bistro pogleda polnoma, potem jima pa kar naravnost in brez ovinkov ukazal: "Zdaj bosta pa vidva le tukajle stala in pazila na val, da grem jaz po truh, ni treba prav nič pomisliti, da bosta vedela. Saj zato sta, da varjeta najdene stvari. Povem pa vama tole, da bosta vidva tukaj lepo stala in stražila ščetinca, bom naravnost po župana Lause, na kaj se to pravi, ker z njim sva si na roke, da bosta vedela."

Poliemana sta prestrašena gledala zgovornega in od njega farmarja, pa mu tudi ni sveto obljubila, da se bo pujsku skrivila niti ena stvarina na telesu in da naj gre po truh, pa mu ga celo pomagala naložiti. Res je tako zgodilo. Ko je Jack pripeljal truh, je eden pri pujsku za eno, drugi za eno, nogo, Jack pa za ušesa in dve, tri — pa je bil pri zopeh na truku med veselo bratci, ki so ga veselo zdravljali.

Tako se je prašičja romo-co končala v zadovoljni vseh, razen morda, ki je bil nevolnost tistega, ki je bil bolj prizadet in brez katere ne bi bilo te črtice, kakor ni ljal cigana.

Žrtev spovedne molčečnosti

Josip Spilman S. J.

koleno. Loser. Nedaj? Če s silo ulomim, začela stara tako kričati, da bodo slišali na onem vasi. In pri vsem tem noben trenutek varen, župnik ne vrnil. Sedaj ne gre. Čakati moram priložnost."

Je tako dolo premišljevali nazaj na stopnjice delalskega krila in si svoje čevlje; potem v zamiznice kuhinjske sobe in gre oprežno po prsteni v molitvenico doli gostih stopnicah v ma-

nsko shrambo zakristije, kateri je malega Karola preplašila mrtvaška glava, kaj sem varen," pravi sebi. "Na to staro ša-

bo nihče spomnil. Od lahko vidim v cerkev in pričekujem ugodenutka. Toda mrzlo je, to je pač mrtvaški prt!"

Župnik se je pri vseh požirek iz šnapsove ke, se zavije v mrtvašni in skuša zaspati.

Neto! Saj si vendar jencel!" godrnja sam. "Ti veruješ, da se vse konča! Kaj se ti tako čudno pri srcu prtom? Ah, ne bodi laha, Arthur Loser, mrtve vračajo." In vendar zaman zatisniti oči ter si prečevati pogum do ju-

je bil že na pol pijan. Dejanje.

Je dani, je prišel abemontmoulin smrtne utr- z gora. Noč je prebolniku in čakal, da mu to odleglo, da ga je spo-

mu dal sveto popotni- v sveto olje ga je de- cej po prihodu. Res se po polnoči malo zbol- se mu zavest vrnila toliko, da je na duhov- vprašanja mogel odgo-

da ali ne in se je pri- mogel trkati na prsa vo roko, nakar je dobil in prejel sv. zakramen-

nik je hotel tedaj kreni- nov, toda nevihta, ki v se huje divja nego v- mu je za trenutek gočila povratek. "To bi bila vaša smrt, gospod," so mu rekli dobri lju-

celo mi bi se ne upali v- hita ven na strma pota- to-ire." Okoli četrte ure pa se začne vihar po-

zato si izprosi župnik pot dobrega močnega jevalca, ker ni hotel za- vsakdanje maše ob se-

se je dobro izšlo, samo- pota je duhovnika pre- silen, mrzel naliv, prav

nov došel, nese najprej- je in pikso nazaj v zakri- do katere se je lahko pri-

odi od hodnika ob vnožu- menjene vijugaste stopnjice gre pa zvonit ange-

teženje in nato k sv. ma- šil si je pač, da cerkve- ni doma. Potem odpre

in katero pride kmalu- da pol ducata starih že- Tedaj hoče abbe Mont-

in svoje stanovanje, da- preoblekel; kajti mraz- začel tresti. Neka tenko-

oseba pa ga še dalje ča- nružuje v spovednici in ga- še, ko ji župnik pove,

slabo počuti- njegova ga je že dolgo- Povedal ji je na krat- ni mogel preje priti in- je bil zadovoljen, da se- ni nič pripetilo. Mati

Je sicer povedala, da jo je zbu- dil neki ropot sredi noči kot da bi kdo trkal na vrata, to- da spoznala je, da je moral bi- ti to vihar. Župnik se je po- tem naglo preoblekel in odšel v zakristijo brat sv. mašo.

Stara Suzana je po maši po svoji stari navadi pripravljala župniku zajutrek, med tem ko se je on po maši zahvaljeval. Stara služkinja ni bila ravno najboljše volje. Ze včeraj ji ni bil všeč obisk iz mesta, kajti slutila je, da to pomeni njen odpust. "Porabili so skoraj vso kavo, kar sem je napražila in smlela," godrnja Suzana.

"Čaše niso pomite: sladkorja skoraj nič ni — in kam je pa izginil veliki nož, s katerim sem vedno rezala kruh? To je pa že od sile! To pač že ne bo za staro Suzano! Stara Suzana je celo življenjeglada na red, in rajši se danes odpovem službo."

Ko se po maši abbe Montmoulin vrne po hodniku, je moral použiti del Suzaninega samogovora; kajti stara Suzana je bila navajena glasno misli- ti, kadar ji kaj ni bilo po go- du Ves ponižan torej stopi župnik k služkinji, da bi s pomirljivimi besedami pomiril vi- har. Toda posrečilo se mu je samo v toliko, da je vihar spre- menil v navaden naliv in da je stara ženska v solzah tožila, da je župnik več ne mara in da mu ne more ustreči; toda bode že videl, kako mu bode potem postreženo, ko bode njo potis- nil v kot.

"Neumnost, Suzana! Kdo se te hoče znebiti? Saj vendar smem vzeti k sebi svojo staro mater? Tudi potem boš še ime- la pri meni ta skromen zaslu- žek in pomagala moji materi pri gospodarstvu. Tu imaš!" Stisnil ji je v roko dva franka. "In sedaj nam prinesi kavo. Potem pa hitro teci h kramar- ju Renardu in vprašaj, če se more in kdaj se bi mogla mo- ja mati peljati z njim v Aix? In nato pojdi k gospej Blan- chard in ji naroči, da naj še danes zjutraj pride k meni."

Suzana si s koncem pred- pasnika otare solze in se go- spodu zahvali "Če bi le vedela, kam je prišel veliki nož!" sta- ra že vedno toži.

"Ga je že Julija kam de- ja. Ga bomo že našli," tola- ži jo župnik in odide v svojo sobo.

Mati in sin sta se pri zajut- rku še spomnila na razne do- godke, ki o se po zimi pripeti- li, zraven pa sta si slikala prav- rožastvo bližnje bodočnosti, ko pride Suzana z poročilom, da gospod Renard prav rad vzame seboj gospo Montmoulin, da odide danes že ob osmi uri in da sme župnik pričakovati gospo Blanchard med deseto in enajst uro.

"Potem ne smeva zgubiti no- bene minute," pravi abbe Montmoulin in vzame banko- vec iz miznega predala. To je zate, mati, 500 frankov! Ne smeš se braniti. Dobra gospa Blanchard mi jih je ponudila kot del neke dedščine, ki je oni dan nji pripadla; ravno to- liko je ostalo še meni za moje knjige. Ne, ne smeš se braniti. S tem poplačaj še ostali dolg, ki si ga morala narediti zara- di mene. Ne vem, kako je gos- pa Blanchard zvedela za mo- jo revščino; ravno tako je kot da bi imela neki oseben čut za uboščino. Ljubezno mi je po- nudila dar in bilo bi ji v resni- ci hudo, če bi ji ponudbo od- bil."

"Dobra žena! Naj ji Bog povrne!" vzklikne gospa Montmoulin.

(Dalje prihodnjič)

Kupujte vojne bonde!

Očelova krivda

Povest. Spisal F.

(Nadaljevanje)

"Kje si pa vse to izvedela ta- ko natančno?" vpraša gospo- dar.

"Kdor gre po svetu, veliko ve; ti si pa le doma, pa malo veš," zavrne ga govorna ženi- ca. "Pa srečno, oddahnila sem se in mudi se mi!"

Ko je bila odšla Jera, ni bilo na njivi druge govornice kot o Juriju in Kozaretovi Mini. Za- vidali so prvega, da je dobil ta- ko zalo in petično nevesto ter se obenem čudili, kako da ho- če iti ona k Štajercu.

"Lejte, lejte, prej bi si bila zadnja dekla petkrat premisli- la, preden bi ga bila vzela, zdaj pa tako dobi," pravi dninari- ca.

"E kaj, denar jo je zmotil, denar; Štajerc ga ima menda pol škrinje doma," odgovarja druga.

"Mene bi že ne bil," se opo- reče petdesetletna samica, ki je do sivih las zastoj čakala

rešitelja iz samskega stanu, a ga ni bilo.

In res, Jera je vedela prav; v nedeljo je bil prvi oklic, tret- ji teden pa poroka. Kot na ve- likem kmetiškem ženitovanju se je pri Štajercu jedlo in pilo, pelo in vriskalo, godlo in ple- salo dva dni; šele v sredo zju- traj so odhajali gostje s težki- mi glavami in zaspanimi očmi. Tudi mošnjički so se jim precej zljajšali, saj so plačevali po štiri goldinarje na par, koliko pa je bil že poprej godec pobral!

Prva leta po poroki se je lahko gospodarilo pri Štajerčevih. Mlada je pripeljala lepo "balo" s seboj, in tudi gospodar ni imel baš praznih shramb, že zaradi premožne neveste ne. Za- konska sta se kolikor toliko ra- zumela. Blagoslov božji je ro- sil dvoje ljubeznivih otrok v navidezno srečni zakon. A, ni bilo vse tako, kot se je kazalo na zunaj. Večkrat so hudouni oblaki pripluli na Štajerčevu hišo in tudi grmelno je. Ona je bila neizmerno varčna, da, prav skopa; njemu se pa kraj- car ni smilil. Le prerad jo je

zavil mladi Štajerc doli k Pre- metovcu; spočetka redko, ko- maj vsako nedeljo, pozneje ve- dno pogosteje, tudi med ted- nom, sčasoma pa skoro vsak dan. In ostajal je ondi večkrat pozno v noč in se vračal pijan domu. Žena ga je kregala in oš- tevala, ker je menila, da ga s tem privede zopet na pravo pot, on ni molčal, in tako se je na- selil prepir v hišo in nezastop- nost je postala stalni gost pri Štajercu. Otroka sta bila še majhna; tedaj še nista pozna- la one strašne nesreče, ki je pri- šla nad njuni rojstni krov, — prepira in medsebojnega so- vrastva med stariši. Tudi doma Štajerc ni bil več brez-žga- nja. Ravno zadnjič ga je dobi- la žena v senu polno steklenico.

Nesrečno žganje! Koliko ne- sreče, koliko gorja je že povzo- čilo človeštvu! Celi rodovi iz- mirajo vsled žganja; mirnega človeka izpreminja v divjo zver, ki kolje in pobija svojega sočlo- veka, prijatelja; kmetije in ob- rti gredo rakovo pot, boben poje in tira družine na cesto, v ubošču in obup; kdo je temu kriv, — žganje. Vojaske nabor- ne komisije tožijo, da ni več onih čvrstih, in močnih mlade- ničev za vojaško suknjo kot ne- kdaj; žganje, katero začne pi- ti otrok, ki je komaj odrasel šolskim klopem, ni prijatelj zdravju, krepki rasti in moči.

Da bi vendar že enkrat prav spoznalo človeštvo, posebno pa ti slovensko ljudstvo, tega svo- jega največjega strupenega so- vrastnika, ki je pomoril več tvo- jih sinov kot vse turške in la- ške vojske. Veruješ to? —

Nehote smo zašli v stran, vr- nimo se k povesti. Štajerca je s svojo pridnostjo držala vse štiri vogle hiše po konci; ob prvem jutranjem svitu je bila na nogah in zvečer zadnja pri počitku, on, gospodar pa je le redko poprijel za kako delo. Doda je ginila in ginevala in tudi tukaj se je izpolnil stari slovenski pregovor, da "dota se izmota." Izmotala se je z leti vsa in celo v dolg so jeli lezti pri Štajerčevih.

Otroka sta se lepo redila, in štiriletni Janezek in triletna Micika sta bila edino materino veselje; saj sta bila tudi prav zares pridna.

Žena ni več oštevala moža, ko je prišel pozno v noči domu; izprevidela je, da je vsaka beseda zastoj, da je njen mož po- stal pravi — pijanec; naspro- tno, še smiliti se ji je pričel. V sanjah je večkrat tako milo in tožno vzdihoval, stokal in se tresel, potem pa prestrašen planil kvišku, da se ji je v re- nici smilil tedaj.

Kadar je pa razsajal doma, ga je najlepše potolažila mala Micika. Tiho je zlezla iz poste- ljice v kotu, stekla v sami sraj- čki k očetu, objela ga z drobn- mi ročicama za koleno in prosi- la: "Ata, ne hud, ne hud!" In ču- do, navadno je pomagalo. Dvignil je otroka k sebi, sedel na klop, posadil dete poleg se- be in vtihnil. Mož je zadremal,

Mičica pa se je splazila kot mačica tiho s klopi in stekla praviti mami, da "ata že spi" ter potem smuknila zopet pod odejico.

Tako so potekala leta počasi, vendar jih je poteklo že nad sedem po poroki. Sosedje so se Štajerčevih vedno bolj ogibali; on se ni menil zato, ona pa se jim ni hotel usiljevati. Le go- stilničar Premetovec je hvallil Jurja, koliko je že videl in po- skusil in koliko ve, ter obenem pridno zapisaval neplačane ra- čune njegove.

(Dalje prihodnjič.)

Clemenceau o maršalu Petainu

V knjigi Jean Martēja o Cle- menceauju "Le Tigre," ki je iz- šla leta 1930 je citati med dru- gim tudi zelo zanimivo izjavo Clemenceauja o generalu Peta- inu pred bitko na Sommi leta 1916.

Ko govori o Fochu in Peta- inu, Clemenceau takole opisuje trenutke, v katerem se je imel odločiti za nasvet enega ali drugega:

"Stal sem med dvema člove- koma; eden od njiju mi je go- voril da smo propadli, drugi pa je kakor kakšen norec hodil po sobi sem in tja ter neprestano govoril, da se je treba boriti. Rekel sem sam pri sebi: "Po- skusim s Fochem! Bomo vsaj umrli s puško v roki!" Zapu- stil sem Petaina, tega človeka, ki je bil poln razuma in šel za norcem Fochem. In norec je bil tisti, ki nas je rešil."

DELO DOBIJO

Oskrbnice

ZA 8 UR

DNEVNO DELO.

ZELO LAHKO DELO

DOBRA PLAČA OD URE

IN POVRH BONUS.

Snažne so takoj vzete

The

Geometric Stamping Co.

1111 E. 200. St.

(140)

Delo dobi ženska

da bi čistila pisarno, 2 do 3 dni na teden, 3 do 4 ure na dan. Ure in dneve si sama lahko iz- bere.

The Cleveland Wire

Cloth & Mfg. Co.

3573 E. 78. St.

Tel. DI 1832.

(140)

Potrebujemo žensko

Išče se ženska za 2 dni v ted- nu, ki bi prala in čistila. Zgla- site se na 7212 Superior Ave. ali pokličite EN 5919.

(138)

MALI OGLASI

Stanovanje se odda

V najem se odda 5 sob odras- lim ljudem. Za informacije po- kličite HE 3629.

(139)

Soba se odda

Odda se opremljena soba de- kletu; si lahko tudi kuha. Zgla- site se na 1142 Norwood Rd., od 5 do 8 zvečer.

(138)

Hiša naprodaj

Je za 2 družini, 5 in 5 sob, 2 furneza, 2 garaži, vse v izvrst- nem stanju. Zglasite se na 14923-25 Sylvia Ave. blizu 152. ceste, ali pokličite MU 8921.

(140)

Ako iščete

dobrega popravilalca za vaše čevlje, pridite k nam. Vedno prvovrstno delo. Popravljamo stare čevlje. Cene zmerne in fi- no delo.

FRANK MARZLIKAR

16131 St. Clair Ave.

(Tues. x)

DELO DOBIJO

Moški in ženske

18 do 45

Čisto lahko delo

Učijo se postati

MACHINE ADJUSTER

MACHINE OPERATORS

STOCK HANDLER

CUTTERS

HAND WORKERS

6 dni v tednu

Prilika po vojni

Zglasite se od 8 do 5

The Wolf Envelope Co.

1749 E. 22nd St.

blizu Payne Ave.

(139)

Moške in ženske

splošna tovarniška

dela

se potrebuje za

6 dni v tednu

48 ur dela na teden

Plača za ZACETEK

Moški 77½c na uro

Ženske 62½c na uro

Morate imeti izkazilo držav- lajnstva. Nobena starost ni ome- jena, ako ste fizično sposobni opravljati delo, ki ga nudimo.

Zglasite se na

Employment Office

1256 W. 74. St.

National Carbon Co., Inc.

(x)

LATHE OPERATORJI

in učenci

INSPEKTORJI

Plača od kosa

52 ur na teden

MAŠINSKI OPERATORJI

in učenci

PREVAŽALCI S TRUKI

Plača od kosa

in visoka plača od ure

Ohio Piston Co.

5340 Hamilton Ave.

(142)

Oskrbnice

Poln čas

5:30 zvečer do 1:40 zjutraj

Šest noči na teden

V mestu

750 Huron Rd.

ali

700 Prospect Ave.

Plača \$31.20 na teden

Ako ste zdaj zaposleni pri voj- nem delu, se ne priglasite.

Zahteva se dokaz o

državljanstvu

Urad za najemanje odprt:

8 zjutraj do 5 zvečer dnevno

razen v nedeljo

THE OHIO BELL

TELEPHONE CO.

700 Prospect, soba 901

Moški

za

poln ali delni čas

Visoka plača od ure

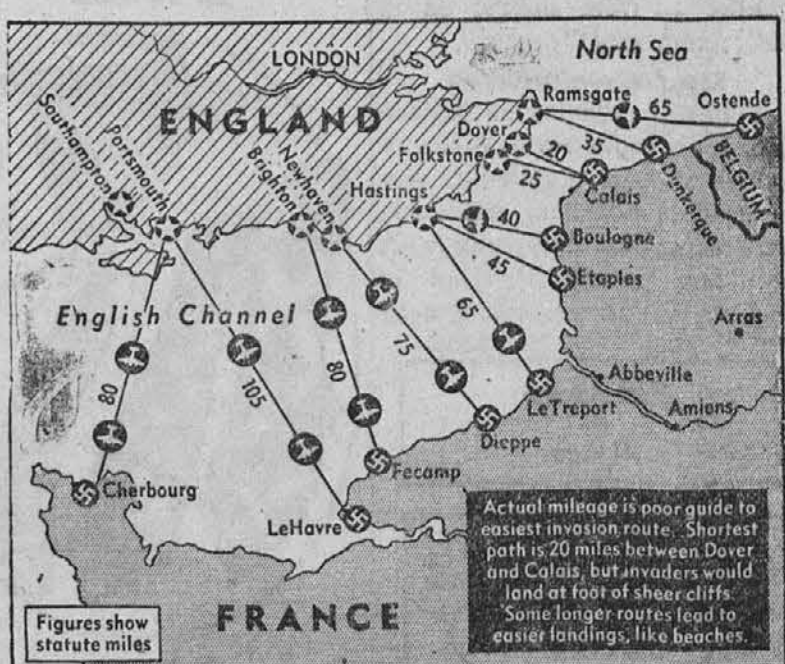
Joseph T. Ryerson & Son,

Inc.

5414 Hamilton Ave.

(140)

Življenske milje invazije

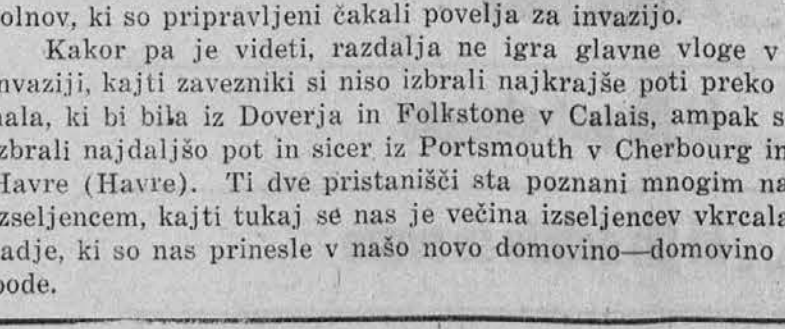

Courtesy THE STANDARD OIL CO. (OHIO)—21

Gornji zemljevid nam kaže življenjske linije, po katerih se premikajo zavezniške invazijske čete na poti v evropsko trdnjavo. Mogočni transportni parniki se premikajo pod varstvom številnih bombnikov in bojnih letal, za katere je potreben v Ameriki producirani "100 octane" gazolin. Bombniki, katerih motorji uporabljajo te vrste gazolin, prenašajo večje tove- re bomb, s katerimi omehčavajo nemške utrbe in pripravljajo pot naši pehoti. Spodnja slika pa nam kaže skupino ladij in čolnov, ki so pripravljeni čakali povelja za invazijo.

Kakor pa je videti, razdalja ne igra glavne vloge v tej invaziji, kajti zavezniški si niso izbrali najkrajše poti preko Kanala, ki bi bila iz Doverja in Folkstone v Calais, ampak so si izbrali najdaljšo pot in sicer iz Portsmouth v Cherbourg in Le Havre (Havre). Ti dve pristanišči sta poznani mnogim našim izseljencem, kajti tukaj se nas je večina izseljencev vkrcala na ladje, ki so nas prinesle v našo novo domovino — domovino svo- bode.

Zgodovinske razvaline. — Od nekdanjega benediktinskega samostana na gori Cassino v Italiji ni ostalo nič drugega kot stranske razvaline, kar nam nazorno kaže slika. Zavezniški so neusmiljeno razdejali to zgodovinsko stavbo samo zato, da so pregnali od tam Nemce, ki so se bili vgnjezdili v samostanu in od tam napadali zavezniške čete v dolini.

TRPLJENJE MLADE MATERE

ROMAN

Nobena reč se ne gane več. Galerija je tiha in prazna. Nobeno šumenje ne kali več nočnega miru.

Nato korači Armenia jako previdno k s tepihom pregrnjenim marmornastim stopnicam in odide po njih nizdol v dvorano.

Ona zasleduje neko zanimivo in ravno tako skrivnostno stvar v nočnih pohodih. Ti nočni pohodi so se večkrat ponavljali, ker je že tudi Edward imel prilžnost jo opazovati.

Kam se podaja ona v tako pozni nočni uri?

Ko je s komaj slišnimi koraki marmornasto dvorano dosegla, zaokrene ona v neki hodnik kateri vodi na neobljudeni del palače v ozadju kjer je bilo dvorišče pokrito s steklom.

Ona korači preko dvorišča do nekih vrat od katerih je samo ona imela ključ.

Nato odpre vrata in jih zopet za seboj zaklene prav previdno.

Nahajala se je sedaj v enem dolgem temnem hodniku, katerega je razsvetljevala sveča, ki jo je nosila v roki.

Njena bela postava se premika po urodu. Na koncu tega so se nahajala zopet druga vrata katera je Armenia odprla. Na to se je podala v temne prostore.

Neki hripav glas se zasliši po kratkem času iz njega sem, neki zamolkli, nenavadni glas.

V tem trenutku zadoni zunaj na cesti, da vznemiri nočni mir neki ropot katerega je povzročal bližajoči se jezdec. Slišalo se je natančno udarjanje konjskih kopit. Nato se pa kmalu približa jezdec in obstane pred uhodom palače, skoči raz konja in ga priveže k železni ograji.

Na jezdecu je bilo spoznati, da je služabnik kakega odličnega gospoda in da prihaja s kaki mjačo važnim poročilom.

On se približa k vratom in potrka.

Vendar pa ne sliši nobeden človek prišleca.

Nato se poda Armenia iz teh uhodov palače zopet nazaj. Ko se nahaja v ozadju uhodov, za-

sliši neki šum. Ona obstoji in posluša radovedna kaj to šumenje pomenja.

Nekdo trka nekje. Kdo bi bil sedaj v sredi noči še pokonci?

Armenia stopi na dvorišče in zapahne skrbno za seboj vrata.

Sedaj zasliši natančno trkanje. Spredaj na glavnem uhodu mora biti.

Ona koraka dalje in kmalu na to dospe v dvorano, hotela je ravno mehanizem k delovanju spustiti, skozi katerega se odpro glavna vrata, ko prihitijo služabnik kateri je moral tudi slišati trkanje.

"Vendar enkrat pridete," reče lady ponosno in zaničujoče, "to je vendar nesramno kaljenje nočnega miru — kako spite, da nihče ne sliši!"

Služabnik se opraviči in hiti k vratom, da jih odpre.

Armenia stopi še s svečnikom in gorečo svečo v roki, medtem ko srebrne košarice ni nič več imela v roki, sredi dvorane.

Nato vstopi jezdec v dvorano in se vljudno prikloni ko ugleda Lady.

"Kdo ste vi? Kaj pomeni to kaljenje nočnega miru?" vpraša Armenia resno in opazuje pred njo stoječega prišleca.

"Prosim, da mi to kaljenje nočnega miru oprostite Mylady —," odgovori vprašujoči, "dobil sem povelje, da se moram takoj ko dospem v San Francisco semkaj podati."

"In kdo vam je dal ta strogi ukaz?"

"Mr. Wilson, moj gospodar!"

Armenia je bila veselja presenečena. Na tak odgovor ni najmanj pričakovala. Naenkrat ji zablišči neka misel v njenih velikih, temnih očeh.

"Sir Edward?" vpraša ona koprneče.

"Ne!"

"Sir Noe Mylady! Jaz sem dobil to depešo s poveljem, njo tukaj sem prinesel in jo osebno v lastne roke Lady predati."

"Vi prihajate z Wilson City?"

"Da, Mylady!"

Tudi mi je bilo naročeno, da moram takoj zopet pot nazaj nastopiti, kakor hitro oddam ta važni dokument. Sir Noe ni zaupal depeše nikomur drugemu, še pošti ne in tudi brzojavu ne, odgovori služabnik in izroči s priklonom ta dokument komaj pričakujoči in nestrepeči Armeniji.

"Vidite, poročilo s Wilson Castla! To naj oprostí vsesplošno nočni mir," reče Armenia sprejemajoča poročilo, "izvolite me spremljati v moje prostore. Skrbi se naj za konja od sluge. On ostane tukaj v palači tako dolgo, da mu jaz pripravim odgovor. Postreže se ga naj po plemenitaško in tudi poskrbi za nočni počitek!"

Služabnik srebrnega kralja spremlja pred njim idočo Armenio do njenih čarobno razkošnih prostorov.

Armenia se udobno vsede v naslonjač in pretrga ovitek depeše katere zanimivost je bila neprecenljive vrednosti za njo, — ker drugače bi se ne upal prinašalec vznemirjati je v tako pozni nočni uri Lady.

List je bil pisan od Noe Wilsona z njegovo lastno roko. Armenia hlastno čita:

"Mylady!

Po dolgem čakanju me je vendar enkrat poplavila sreča, veselje in zadovoljnost, da smem upati na izpeljavo mojega izvanredno dobrega načrta.

Ta načrt se tiče zvezati vašo in mojo hišo za vedno.

Zapreke, katere so bile dosej v napotju, so odstranjene. Moj sin Edward je prost in se je odločil prositi za roko Mylady. Dovolite mi toraj, da smem prositi v njegovem imenu za vašo dražestno roko."

Armenia globoko vzdahne — triumfalni vzdih veselja napolni njen lepi, blesti obraz — vse se ji je izpolnjevalo kar je njeno srce poželelo, in to sedaj v tako pozni nočni uri. Ona je ljubila Edwarda Wilson z vso strastjo, z celim srcem in dušo želela si je samo njega, samo njega, samo pri njemu biti, samo njega za svojega imenovat in iz njegovih ust sladko srečo piti!

Izpolnjujejo se mi moje želje! Tukaj je črno na belem od Sir Wilsona z lastno roko pisano pismo. V resnici, to je bilo Noe Wilson prosi za svojega sinoporočilo največje vrednosti! Not Wilson prosi za svojega sina za svojo dražestno roko!

"Dovoljujem si s to prošnjo, še večje veselje dočakati," stoji dalje v listu. Ako te moje vrstice dosežejo vaše blago srce. Mylady, se usojam prositi ugodnega odgovora. Jaz pričakujem tega odgovora z velikim nestrpljenjem — še z večjo nestrpnostjo pa pričakujem odgovora Edward, moj dragi sin. Prosim, da izvolite takoj odgovoriti in po mojemu služabniku odposlati.

"Bo li stvar sprejeta od Mylady, potem ne bode moj sin Edward dalje obupaval tje po hiteti, da vam zamore sam izustiti se, kako strastno in goreče vas ljubi in časti."

Spodaj je bil podpis srebrnega kralja.

Armenia drži vsa srečna v svojih belih in nežnih rokah pismo, ter ga prav previdno vrta v rokah.

"Pojdite," se obrne na prinašalca tako zaželenega poročila, "pokrepcajte se in spočite. Jutri ali pojutranjem zamorete zopet nastopiti pot proti domu, in za vašo hitro in skrbno prineseno poročilo, sem in nazaj, — v z e m i t e t a m o j portmane v nagrado! On je vaš!"

Vesolja presenečen služabnik se globoko prikloni in zahvaljuje sprejme tako bogato darilo; nato zapusti razkošno dvorano in se pusti peljati od slu-

žabnika Armenie v njemu pripravljeno sobo.

"Ko je bila ta zapeljiva, lepa, ponosna gospa sama v svojih prostorih, se vzdigne s sedeža in drži triumfalno v rokah pismo Noe Wilsona.

"Sedaj je vse v redu," zašepče ona, "on pride — on pride in tvoj bode! Se v nocojšnji noči hočem odgovoriti kralju srebra iz Nevade, da pričakujem Sir Edwarda z velikim veseljem in sem pripravljena vsak čas podati mu svojo roko. No, sedaj je tvoja največja želja izpolnjena Armenia — no, seda bo tvoja vroča lu-

bezen, prva, po kateri si v svojem življenju tako koprneče hrepenela, našla povračilo — vendar," — ona se stresne — bilo ji je, kakor da se nekaj spušta na njo, da jo pritiska k tlom — vsa prestrašena prebledi — "on ja še živi, ta prokleti — to prokletstvo mojega življenja me še vedno zasleduje in mi uničuje vso srečo — vendar pa sedaj ni mogoče več na nobene zapreke misliti, to pot moram dospeti do tako srčno zaželenih ciljev! Pozdravljam te, moj oboževani Edward! Ako ravno se daleč proč od mene nahajaš — vem dobro, da si moj, samo moj!"

Izpoved umirajočega

V bližini cerkvice na Wilson City stoji mala revna hišica, v kateri stanuje duhovnik, stari in dobri Abraham Braddock, dušni pastir, dobrotnik vseh bolnikov, povsod ljubljen in časten, ker je vsepovsod delil

svojo pomoč v zdravilstvu.

Pozno na večer se je vrnil Mr. Braddock od nekega bolnika kateremu je tudi iz svojih izkušenj dajal zdravniško pomoč nazaj v svojo malo revno kočico. Sedaj sedi zgoraj v svoji učni sobi pri mizi, na kateri brli mala petrolejska svetilka, ter bere z nekih starih knjig.

Nastopila je noč. On ne potrebuje veliko spanja. Njegovo največje veselje je bilo, da je zamogel v svoji sobici pri kaki knjigi posedeti in pipico tobaka popušiti.

Trenutkoma pa prejenja stari mož čitati in skoči na noge.

"Prečastiti!" zadoni glas navzgor. Spodaj pred hišico stoji nekdo in ga kliče.

Takoj pristopi stari mož k odprtemu oknu ter pogleda nizdol skozi njega. Spodaj je stal en siromašno napravljeni mož.

"Kaj hočete Allan?" vpraša on.

"Ah, častiti, stari Želišni Joe leži na smrt bolan in zah-

teva vas kakor hitro je mogoče, oprostite, da vas nadlegujem," zadoni glas navzgor.

"Stari Joe? Pridem takoj!" odgovori Mr. Braddock, ter si vzame čepico z glave in jo zamenja s klobukom, nato pograbi palico ter odhiti iz sobe. "Mogoče je pa vendar res že pri koncu njegovo revno življenje? No ja, star je postal, dolgo se že vlačil okoli. Dostikrat mi je prinesel vsakovrstnih zdravilnih želišč za prire-

janje zdravi, ta stari Joe, jaz pa moram sedaj tudi iti, da mu prinesem pomoč."

Mr. Braddock stopi iz hišne vrata.

Zunaj ga je pričakoval ni mož, kateri ga je prejel cal in katerega je on Allan zval.

Allan se spoštljivo odloži (Dalje prihodnjije)

Kupujte vojne bonde

Na gornji sliki je videti skupino vojakov s ameriške armade ob spodnjem toku reke Garigliano, katerih naloga je, da napravljajo umetno megle, ki je bolj gosta od slavne londonske megle, ki pravi, da je taka, da se jo lahko z nožem reže. Pod varstvom te megle se potem čete premikajo in neopazno bližajo sovražniku, posebno je potrebno tako kritje pri prehodu mostov.

Spomnite se očeta

na
OČETOVSKI DAN
18. JUNIJA

Dajte mu
ARROW
OVRAVNICE
KRASNE BARVE
LEPO PISANE
STEVILNI VZORCI
\$1.00 in \$1.50

Gornik's
Stores for Men
6217 St. Clair Ave.
715 E. 185 St.

NOVICE... z vsega sveta

NOVICE... ki jih potrebujete

NOVICE... ki jih dobite še sveže

NOVICE... popolnoma nepristranske

NOVICE... kolikor mogoče originalne

NOVICE... ki so zanimive

vam vsak dan prinaša v hišo

AMERIŠKA DOMOVINA

Povejte to sosedu, ki še ni naročen nanjo

V BLAG SPOMIN
TRETJE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA
PRELJUBLJENEGA IN NIKDAR
POZABLJENEGA SOPROGA IN
OČETA

Anton Kaušek

ki je v Bogu mirno zasnal večno spanje
dne 13. junija, 1941.

Dragi soprog in ljubljani oče,
tri leta v grobu že počivaš,
nam pa težko je pri srcu,
ker te več med nami ni.
Pojčaj v miru, blaga duša
in pri Bogu večno srečo uživaj.

Zalujoči ostali

LOUISE KAUSČEK, soproga,
SINOVI in HČERE

Cleveland, O., 13. junija, 1944.

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jamc
Vam in Vašim Otrokom

KRANJSKO-SLOVENSKA
KATOLIŠKA JEDNOTA

Najstarejša slovenska podporna organizacija
v Ameriki... Posluje že 51. leto

Članstvo 39,200 Premoženje \$5,500,000

Solventnost K. S. K. Jednote znaša 128.43%

Če hočeš dobro sebi in svojim dragim, zavaruj se pri najboljši, najstarejši in nadsolventni podporni organizaciji.

KRANJSKO-SLOVENSKI KATOLIŠKI JEDNOTI

kjer se lahko zavarujete za smrtnino, razne poškodbe, operacije, boleznin in onemoglosti.

K. S. K. JEDNOTA sprejema moške in ženske od 16. do 68. leta, otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejšo vrsto certifikate redarstva dobe od \$250.00 do \$5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vdov in sirot. Če se niti članica ne mogoče in bogate katoliške podporne organizacije, trudi se in nistopi takoj.

Za pojasnila o zavarovanju in za vse druge podrobnosti se obrnite na uradnike in uradnice krajevnih društev K. S. K. Jednote, ali pa na:

GLAVNI URAD
351-353 No. Chicago St. Joliet, Ill.

ŽENINI IN NEVESTE!

Naša slovenska unijska tiskarna vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni. Pridite k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina
6117 St. Clair Ave. HENDERSON 0628